

Çeribaşının Dünürü 6

– Özçiçek · 27 Kasım 2016

bu fikre takılınca, birazcık rahatladı,i h t i ş a m ı bırakıp,yağız ata atladı.

siyah bir çizme giydi,omuzunda da mavzer,

yoluna taş k o y a n ı , y a m ç ı s ı ile ezer.

tam çeriye benzedi, ç ı k m a z kafa tutanı,

kimse rahatsız etmez , y i ğ i t olan bir kanı.

sırtında ki yamçısı, halis deve yününden,

armağan edilmişti,s a l t a n a t ı n elinden.

gözleri çakmak çakmak,bıyığı adam asar,

uzayan s a k a l l a r ı ,göğsü üstüne basar.

heybetin temsilciisi, belânın en büyüğü,

tek eliyle kaldırır, önünde ki hüyüğü.

atının kişnemesi, dağlar da yankı yapar,

dağda ki, eşkıyalar, m ağaralarına sapar.

vardı ç a d ı r önüne, çömezine bağırdı,

çeriye söylenen s ö z , güzel değil ağırdı.

Çeri de dinliyordu,minderin de bu sözü,

tehlikeyi görünce, tutmaz oldu her dizi.

karşılama gerekli gayrı, gelen paşayı,

yakan ateşe karşı, kullanmayı maşayı,

ağır ağır y ü r ü d ü , çadırından dışarı

kapıda ki bu a t l ı , kendisinden haşarı

üzengili a y a k t a n , kızını göstererek,

"kızın ile oğlumu, evlendirmemiz gerek .

çabucak hazırlayın, bohçasıyla gelini

bir olay çıkartırsan,ordum keser dilini.

Çeri karşılık verip,yapıyorsun gösteriş,

kültürümüz gereği, yürütülmelidir iş.

ben garip çingeneyim,gerekmez gümüş masat,

k ı z ı m ile o ğ l u n u , evlendirmektir maksat.

geçmişimi sorarsan,babam da bir paşaydı,

senden yüksek olurdu, ölmeyip yaşasaydı.

ben gezegen çingene,sen ordu da bir paşa,

sanırım ki ç e r i l e r , bu olaya çok şaşsa.

.....6.....